

La cara, a examen

Nou artistes olotins investiguen el procés de creació d'un retrat

. Foto: ESPAI ZERO1.

L'escollit havia de ser qualsevol, algú que no desviés l'atenció del propòsit, així que van decidir que retratarien la primera persona que veiessin en aquell mateix moment, però va passar una noia, i tenia la pell massa delicada, potser era fins i tot maca, i van descobrir que en realitat la cara anònima que volien havia de tenir una evidència de vida passada, alguns senyals de desgast per on el pinzell pogués enfonsar-s'hi sense perill de trencadissa. Al final, doncs, va ser

Goku, un tècnic electricista del teatre, un individu corrent però de trets prou marcats per fer-lo plàsticament intrigant i, sobretot, abordable. El problema és que Goku, que anava lliurement pel món, a vegades era fins i tot discretament feliç, ara té por de sortir al carrer: des que una colla d'artistes el van convèncer per desdoblar el seu rostre en nou retrats monumentals, la gent l'examina amb curiositat, amb recel fins i tot, amb admiració secreta alguns que hi reconeixen els rivets seductors de la fama inesperada. Ser pintat l'ha tret de l'anonimat, i això, a la gent modesta, l'inquieta i l'aclapara. Però aquí haurà quedat per a la posteritat, en nou retrats de dos metres per dos que la Sala 15 de l'Hospici d'Olot presenta fins al 30 de gener amb el títol ben musical de Les variacions Goku.

Com les seves predecessores, les Variacions Goldberg de Bach, també en aquest exercici els artistes han procedit a aportar la seva pròpia melodia a una base harmònica fixada, una cara. La idea va sorgir entre dos d'aquests intèrprets durant una conversa de cafè: i si recuperaven la pràctica de treballar en col·laboració sobre un mateix tema? No havien sortit a pintar les mateixes tulipes els impressionistes de Barbizon? A vegades, els artistes, per estar al dia, han de guerrear amb tècniques, materials i suports tan rematadament complexos, que ve de gust retornar als orígens, a la pintura, a la imprecisió de la mà, a la càtica brutícia del taller. La nostàlgia es va fer tan intensa, que aviat se'ls van afegir uns quants artistes més, tots ells vinculats a Olot i avesats a tractar amb tècniques ben diverses, des de la fotografia al grafit o el vídeo. Al final són Arnau Bielsa, Cisco ksl, Daniel Fortià, Xevi Masmitjà, Benoit Peleran, Diego Roig, Kenneth Russo, Roger Serrat-Calvó i Jaume Vilanova. Cada un d'ells ha modelat la identitat del seu Goku, però no pas en l'aïllament, sinó en un treball solidari i col·lectiu amb tots els altres, fins al punt de prescindir de tota autoria i de registrar les trobades i el procés creatiu amb fotografies i un vídeo que també formen part del muntatge.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 05-12-2010 Pàgina 57

Font del document:

<http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/340797-la-cara-a-exame>

n.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss